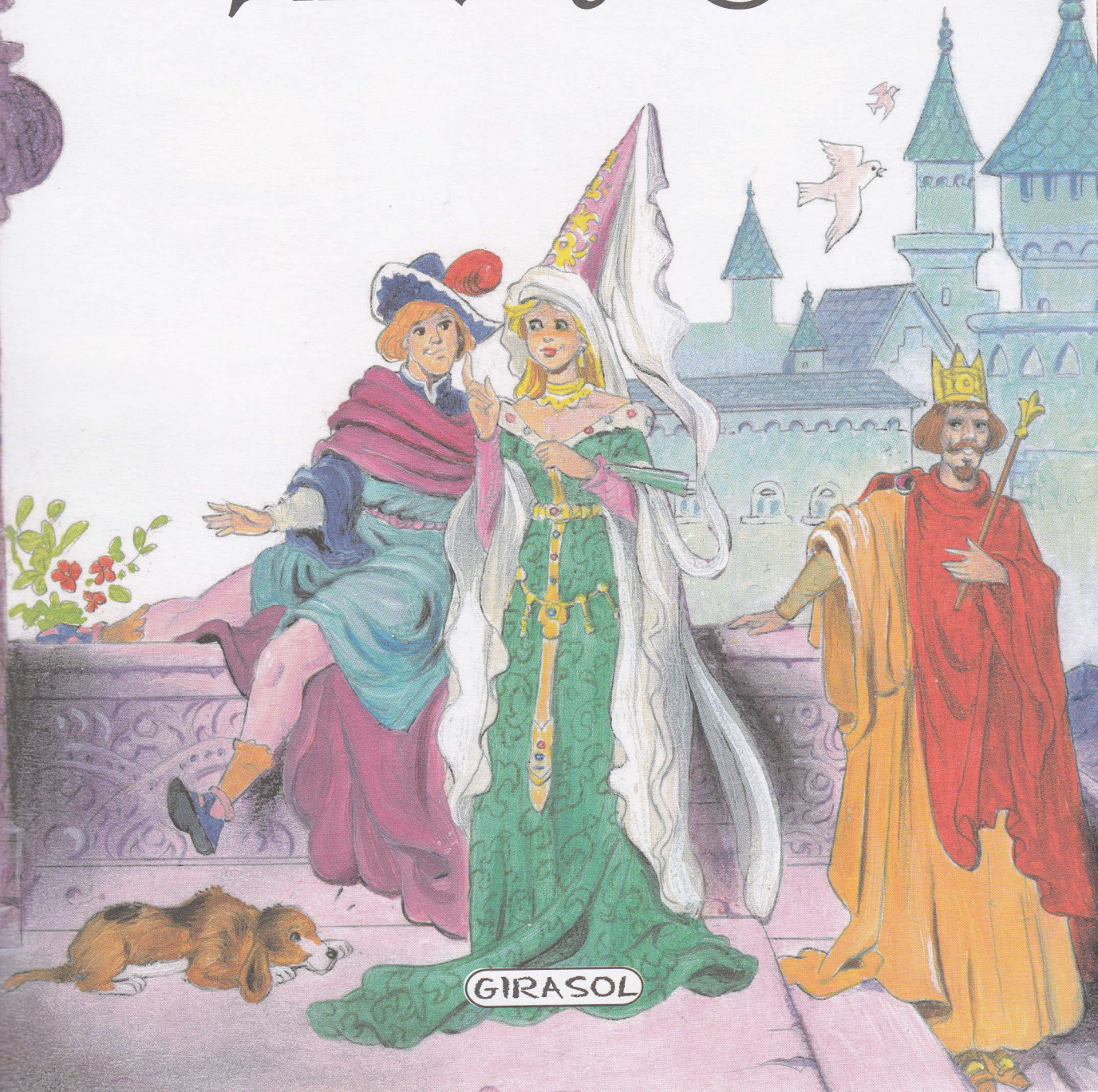

O POVESTE PENTRU FIECARE ZI

GIRASOL

CUPRINS

SEPTEMBRIE

Ziua

	Pag.
1 SINDBAD MARINARUL	184
2 ... Pasărea Roc...	185
3 ... Valea Diamantelor...	185
4 ... Întoarcerea păsării...	186
5 ... Întoarcerea acasă	187
6 COPILUL ȘI PITONUL	188
7 URIAȘUL NĂSOS	189
8 BĂTRÂNA CU CAPRELE	190
9 ... Caseta cu smaralde...	191
10 ... Transformarea păstoritei...	191
11 ... Iertarea	192
12 FALSELE APARENȚE	193
13 CEI DOI FRAȚI ȘI REGELE	193
14 ... În temniță...	194
15 ... Regele în colivie	195
16 ... Apa binefăcătoare	196
17 CĂRBUNARUL	197
18 AVARITIA PĂMÂNTEASCĂ	197
19 MINCINOSUL PEDEPSIT	198
20 PARA FERMECATĂ	199
21 DOI FRAȚI CUTREIERĂ LUMEA	200
22 ... O inimă lipsită de ranchiună	200
23 CEI DOISPREZECE VÂNĂTORI	201
24 ... Leul și regele...	202
25 ... Inelul dezvăluie adevărul	203
26 CLOPOTE, CLOPOTELE...	204
27 CUPIDON ȘI POETUL	204
28 BOGĂTAȘUL CARE NU VOIA SĂ MOARĂ	205
29 ... Când banii nu valorează nimic	206
30 INVIDIA ESTE UN SFETNIC PROST	207

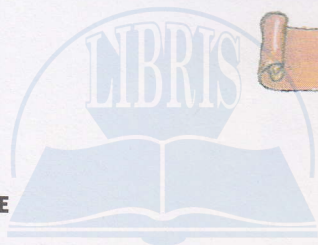

OCTOMBRIE

Ziua

	Pag.
1 HANSEL ȘI GRETEL	208
2 ... O idee bună...	208
3 ... Căsuța din ciocolată...	209
4 ... Planurile vrăjitoarei...	210
5 ... Înapoi acasă	211
6 FERMIERUL INGENIOS	212
7 MĂGARUL ÎNFUMURAT	212
8 PEDEAPSA BATJOCORITORULUI	213
9 ARTHUR, REGELE ANGLIEI	213
10 HOȚUL PEDEPSIT	214
11 CELE DOUĂ REGATE	215
12 ... Petrecerea...	215
13 ... Fericire pentru toți	216
14 CEAINICUL	217
15 URIAȘUL MÂNCĂU	217
16 LENEȘUL	218
17 ... Răspunsurile	219
18 PASĂREA PHOENIX	220
19 CELE ȘAPTE NUIELE	221
20 CEI DOI PUSTNICI	221
21 PRINȚUL CEL RĂU	222
22 ... Învins de un inamic mărunț	223
23 AJUTOR ÎN DEȘERT	224
24 PICĂTURA DE APĂ	225
25 VRĂJITORUL DISTRĂT	225
26 ... Ultima greșeală a lui Tururu	226
27 PRIETENI NEPOTRIVIȚI	227
28 LIN-FO ȘI ZÂNA	227
29 ... Cel mai bun pescar	228
30 LICURICIUL	229
31 ... O dorință modestă	230

CUPRINS

NOIEMBRIE

Ziua	Pag.
1 BAMBI	231
2 ... Timpurile fericite...	232
3 ... Tragedia...	232
4 ... Vremurile rele continuă...	233
5 ... Afirmarea unui conducător	234
6 RENUL DEBRAN	235
7 VÂNĂTORUL NEPRICEPUT	236
8 ȚĂRANUL CARE A VRUT SĂ ÎL VADĂ PE REGE	236
9 PANTOFUL CENUȘĂRESEI	237
10 ... Vizita pajului	237
11 O PRIETENIE CIUDATĂ	238
12 PRINȚESA TRANSFORMATĂ ÎN STATUIE	239
13 ... Zile triste...	239
14 ... Un pescar umil...	240
15 ... Un triumf magnific	241
16 PRETENȚIOSUL	241
17 POLITETEȚA AMBASADORULUI	242
18 FARSORII	242
19 ... Lecția	243
20 GENEROZITATEA LUI SALADIN	244
21 AZZOLINO ȘI SERVITORUL SĂU	244
22 CONTELE RUINAT	245
23 ... Căsătoria lui Marianne...	245
24 ... Generozitate și fericire	246
25 SPIRIDUȘII OBRAZNICI	247
26 ... Răul reparat	248
27 FERMIER BUN, PRIMAR ȘI MAI BUN	249
28 CACTUSUL ȘI GAROAFĂ	249
29 CALUL DE LEMN	250
30 CEI DOI VECINI ȘI SPERIEȚORILE LOR DE CIORI	251

DECEMBRIE

Ziua	Pag.
1 LUPUL ȘI CEI ȘAPTE IEZI	252
2 ...Lupul furios...	252
3 ... Tragedia...	253
4 ... Salvați!	254
5 SERVITORUL ȘI MOTANUL	254
6 CELE TREI SURORI	255
7 ... Elsa cea blândă...	256
8 ... Elba, vocea de argint...	256
9 ... Elina, plete de aur...	257
10 ... Petrecere la palat	258
11 AVARUL, SĂRMANUL ȘI ȚĂRANUL	259
12 POETUL ȘI ZÂNA	259
13 MULȚUMIT CU CE ESTE	260
14 FETIȚA ȘI LUPUL	260
15 ... O mângâiere blândă	261
16 DOAR UN GHEM DE AȚĂ	262
17 ... Trolul și ursul...	262
18 ... Eșecul trolului	263
19 LUPUL CREDUL	263
20 ȚĂRANUL ȘI VRĂJITORUL	263
21 SINDBAD ȘI PRINȚESA CAPTIVĂ	264
22 ... Bătrânul vânzător de apă...	265
23 ... Cea mai frumoasă dintre frumoase	265
24 MIRACOLUL NAȘTERII	266
25 TOM DEGEȚEL ȘI REGELE	267
26 ... Aliații din Orașul Râsetelor...	267
27 ... Cu praștia lui David	268
28 ANIMALUL CEL MAI VESEL	268
29 SCUFIȚA ROȘIE ȘI PITICII	269
30 ... Luna plină...	269
31 ... La mulți ani!	270

IANUARIE

Ziua 1

ȘORICICA ÎNGÂMFATĂ

FOST ODATĂ O ȘORICICĂ foarte îngâmfată, care într-o zi, în timp ce mătura, a găsit o monedă.

– Ce noroc! a exclamat ea. Aș putea să-mi cumpăr o fundă pentru păr. Ba nu, ba nu, mai

bine mi-o pun la gât.

Șoricica și-a cumpărat fundă, și-a pus-o la gât și a început să măture în fața casei cântând fără încetare. A trecut pe acolo măgărușul, care a întrebat-o, îndrăgostit:

– Ce frumoasă ești, șoricico! Vrei să te măriți cu mine?

– Nici să nu te gândești! Nu ești tu de nasul meu!

Și măgărușul a plecat foarte trist. Apoi a trecut pe acolo ursul, care i-a spus și el:

– Vrei să te măriți cu mine, șoricică frumoasă?

– Cu tine, așa mare și urât? Niciodată!

După urs, au mai cerut-o multe alte animale, dar înfumurata șoricică le-a refuzat pe toate. Motanul, care văzuse totul de pe acoperiș, și-a zis : „Acum e rândul meu!” Și-a pus costumul cel mai frumos, s-a pieptănat și s-a prezentat în fața șoricicăi. Cu vocea lui cea mai mieroasă, a întrebat-o:

– Fermecătoare șoricică, vrei să te căsătorești cu mine?

Iar șoricica, auzindu-i vocea și văzându-l atât de chipeș, i-a răspuns entuziasmată:

– Da, da!

Ziua 2 ... Era deja târziu

FOARTE FERICIȚI, șoricica și motanul s-au căsătorit. Când s-a terminat nunta, mirele i-a spus miresei:

– Hai să mergem repede acasă, că mi-e foame. Știi să faci mâncare?

– Sigur că da! a răspuns șoricica îngâmflată.

Și, sosind acasă, a făcut o supă de legume. Când a fost gata, șoricica a dus supiera aburindă la masă și i-a spus motanului:

– Uite ce supă de legume gustoasă ți-am făcut!

– Legume? Miau...! Eu prefer carnea.

Și motanul a început s-o alerge pe șoricică. Aceasta, speriată, a strigat după ajutor.

– Ai căzut în capcană, șoricică îngâmflată! i-a spus motanul. Eu nu voiam o nevastă, ci o masă bună.

Iar când șoricica a ajuns în ghearele motanului, și-a zis: „Așa-mi trebuie dacă am fost îngâmflată!”

Ziua 3 CENUȘĂREASA

FOST ODATĂ un om care, rămânând văduv, s-a recăsătorit. Dar noua lui soție era mândră, tiranică și rea, și avea două fiice la fel de rele ca și ea.

Omul avea o fată frumoasă, dulce și iubitoare, pe care cele trei femei, din invidie, o tratau ca pe o servitoare. Tânăra freca, spăla, făcea mâncare, călca... În timp ce surorile ei vitrege trăiau în lux și purtau haine frumoase, ea era îmbrăcată

în zdrențe și dormea pe o saltea veche. În fiecare noapte plângea de dorul mamei ei lângă cenușa din șemineu. De aceea,

maștera și surorile vitrege îi spuneau Cenușăreasa. Într-o zi, regele a invitat toate fetele din regat la un bal la castel. Surorile Cenușăresei au început imediat să-și pregătească cele mai bune haine și bijuterii pentru marele eveniment. În ziua balului, Cenușăreasa le-a ajutat să se îmbrace și să se coafeze. Când au plecat la palat, ea a rămas singură acasă, foarte tristă că nu putea să meargă și ea. Atunci a apărut nașa ei, care era zână.

Ziua 4 ... Balul...

NVESELEȘTE-TE! i-a spus zâna. Repede! Du-te în grădină și adu-mi dovleacul cel mai mare pe care-l găsești.

Zâna a atins dovleacul cu bagheta ei magică și l-a transformat într-o trăsură.

— Acum, a poruncit ea, adu-mi șoarecii prinși în capcană.

Cenușăreasa s-a întors cu șase șoriceci, care au fost transformați cu bagheta magică în șase cai superbi. Un șoarece mai mare a fost transformat în vizitiu, iar niște șopârle în lachei. Cât ai clipi din ochi, un echipaj magnific aștepta în fața casei.

— Acum e rândul tău, a spus zâna.

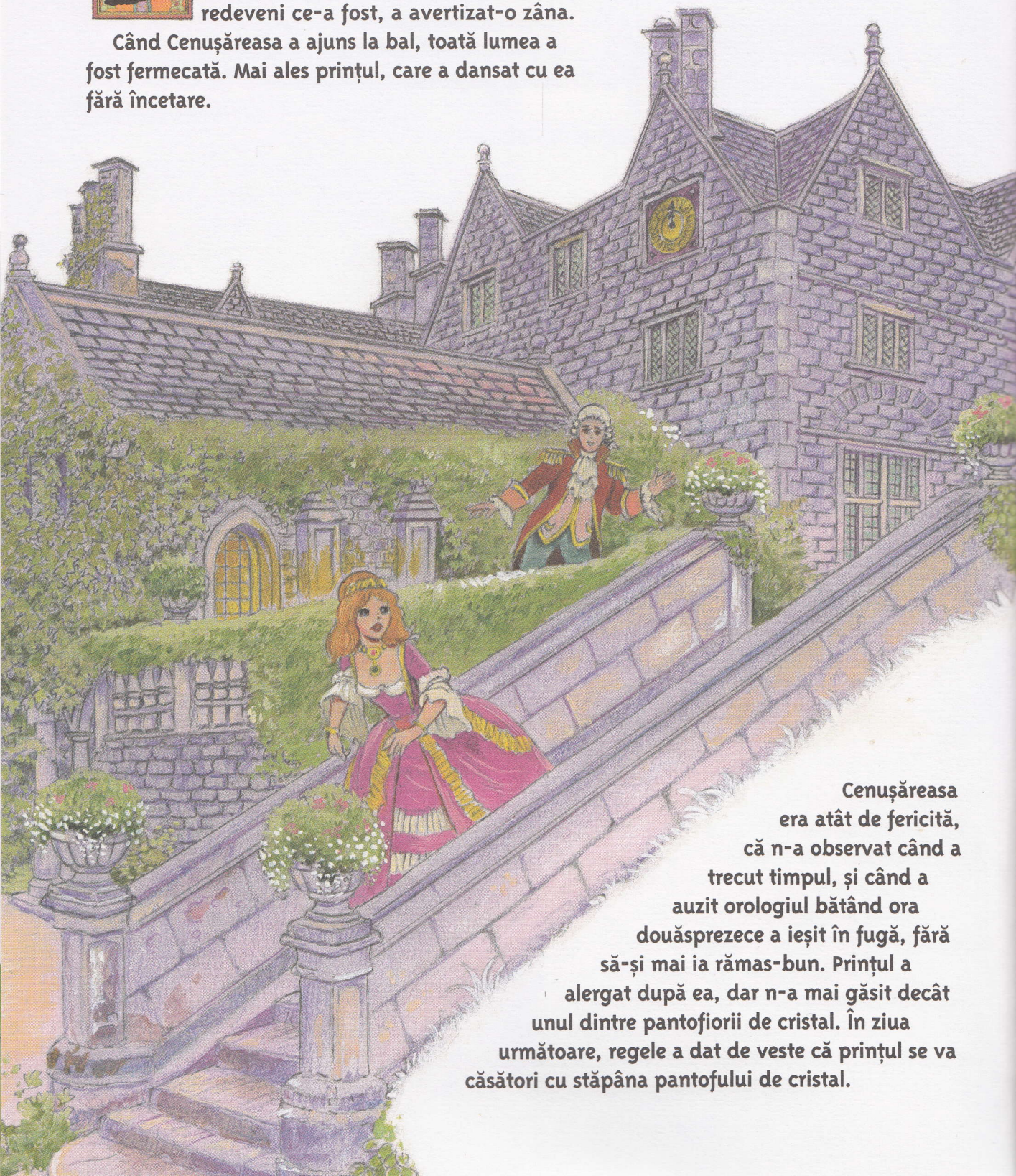
Și cu o nouă atingere a baghetei, rochia ponosită a Cenușăresei s-a transformat într-una adorabilă, brodată cu aur și argint, iar sabotii ei au devenit niște încântători pantofi de cristal. Cenușăreasa nu mai văzuse în viața ei o rochie atât de frumoasă.

... Pantofiorul de cristal

DISTRACȚIE PLĂCUTĂ! Dar nu uita să te întorci acasă înainte de miezul nopții. Când va bate orologiul ora douăsprezece, totul va redeveni ce-a fost, a avertizat-o zâna.

Când Cenușăreasa a ajuns la bal, toată lumea a fost fermecată. Mai ales prințul, care a dansat cu ea fără încetare.

Cenușăreasa era atât de fericită, că n-a observat când a trecut timpul, și când a auzit orologiul bătând ora douăsprezece a ieșit în fugă, fără să-și mai ia rămas-bun. Prințul a alergat după ea, dar n-a mai găsit decât unul dintre pantofiorii de cristal. În ziua următoare, regele a dat de veste că prințul se va căsători cu stăpâna pantofului de cristal.

L-au probat mai întâi prințese, apoi ducese, apoi toate femeile de la curte. În zadar însă. Când emisarul regelui a ajuns cu pantoful la casa Cenușăresei, surorile vitrege au încercat să-l încălțe, dar picioarele lor mari n-au încăput în el.

– Pot să-l probez și eu? a întrebat timid Cenușăreasa.

Mama vitregă a încercat s-o împiedice, dar emisarul regelui i-a pus pantoful în picior fără niciun efort, spre uluirea tuturor. Cenușăreasa a scos și celălalt pantof și l-a încălțat. În momentul acela, nașa ei i-a transformat rochia într-una și mai frumoasă decât cea de la bal.

Mama și surorile vitrege i-au cerut iertare Cenușăresei pentru că se purtaseră atât de urât cu ea, și ea le-a iertat din toată inima.

Cenușăreasa s-a măritat cu prințul și se spune că au fost foarte fericiți.

Ziua 6 PAJUL ȘI ȘARPELE

FOST ODATĂ UN REGE care avea un paj foarte fidel, pe nume Servando. Dar nici nu-și dădea seama cât de bine îl slujea băiatul.

Într-o dimineață, Servando traversa pădurea cu o treabă pentru suveran, când a văzut un șarpe prins într-o capcană.

– Scoate-mă de aici, te rog! l-a implorat șarpele, care era aproape în întregime alb.

Băiatului i s-a făcut milă de reptilă și s-a grăbit s-o elibereze.

Drept mulțumire, șarpele i-a dăruit puterea de a înțelege graiul animalelor.

La scurt timp după aceea, prințesa și-a pierdut inelul de aur și l-a bănuit pe Servando că i l-ar fi furat. Tânărul a protestat, spunând că era nevinovat.

– Să taci! i-a poruncit regele, convins de fiica sa că pajul era hoțul. Dacă inelul nu apare într-o oră, îți vei petrece tot restul zilelor în temnița castelului.

Disperat, Servando a început să caute peste tot. Apropiindu-se de lac, a auzit o rață spunându-i alteia că înghițise din greșeală inelul prințesei. A prins repede rața și i-a dus-o bucătarului de la palat, care, tăindu-i gâtul, a găsit inelul pierdut. Căindu-se că îl învinovățise pe nedrept pe paj, regele i-a dăruit lui Servando un cal și o pungă cu galbeni.

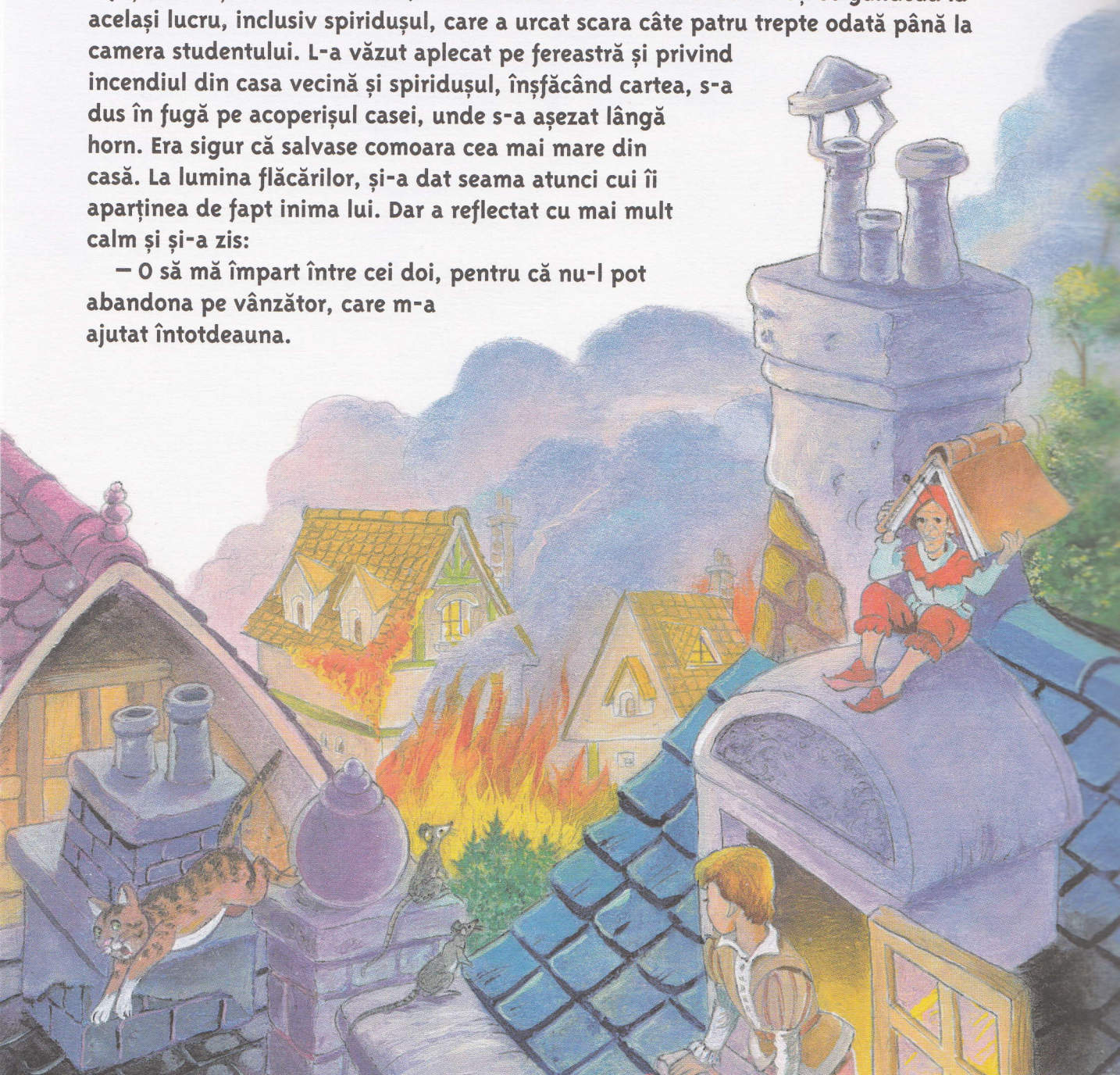

AȘA ȘI-A PETRECUT SPIRIDUȘUL IARNA, mâncând bine în magazin și tremurând de frig noaptea în capul scării, unde era camera studentului, și privind pe gaura cheii ca să nu piardă acele minuni nemaivăzute.

Într-una din aceste nopți, un zgomot puternic a atras atenția spiridușului. Pe stradă, paznicul bătea toba anunțând un incendiu. Ardea oare casa vânzătorului sau a vecinului său?

Alarmată, soția vânzătorului și-a pus bijuteriile din aur într-o pungă, să le salveze din flăcări, iar vânzătorul a dat fuga la cușorul în care-și ținea banii. Servitoarea s-a înfășurat în șalul ei de mătase, care era tot ce avea ea mai bun. Toți se gândeau la același lucru, inclusiv spiridușul, care a urcat scara câte patru trepte odată până la camera studentului. L-a văzut aplecat pe fereastră și privind incendiul din casa vecină și spiridușul, înșfăcând cartea, s-a dus în fugă pe acoperișul casei, unde s-a așezat lângă horn. Era sigur că salvase comoara cea mai mare din casă. La lumina flăcărilor, și-a dat seama atunci cui îi aparținea de fapt inima lui. Dar a reflectat cu mai mult calm și și-a zis:

– O să mă împart între cei doi, pentru că nu-l pot abandona pe vânzător, care m-a ajutat întotdeauna.

Ziua 22

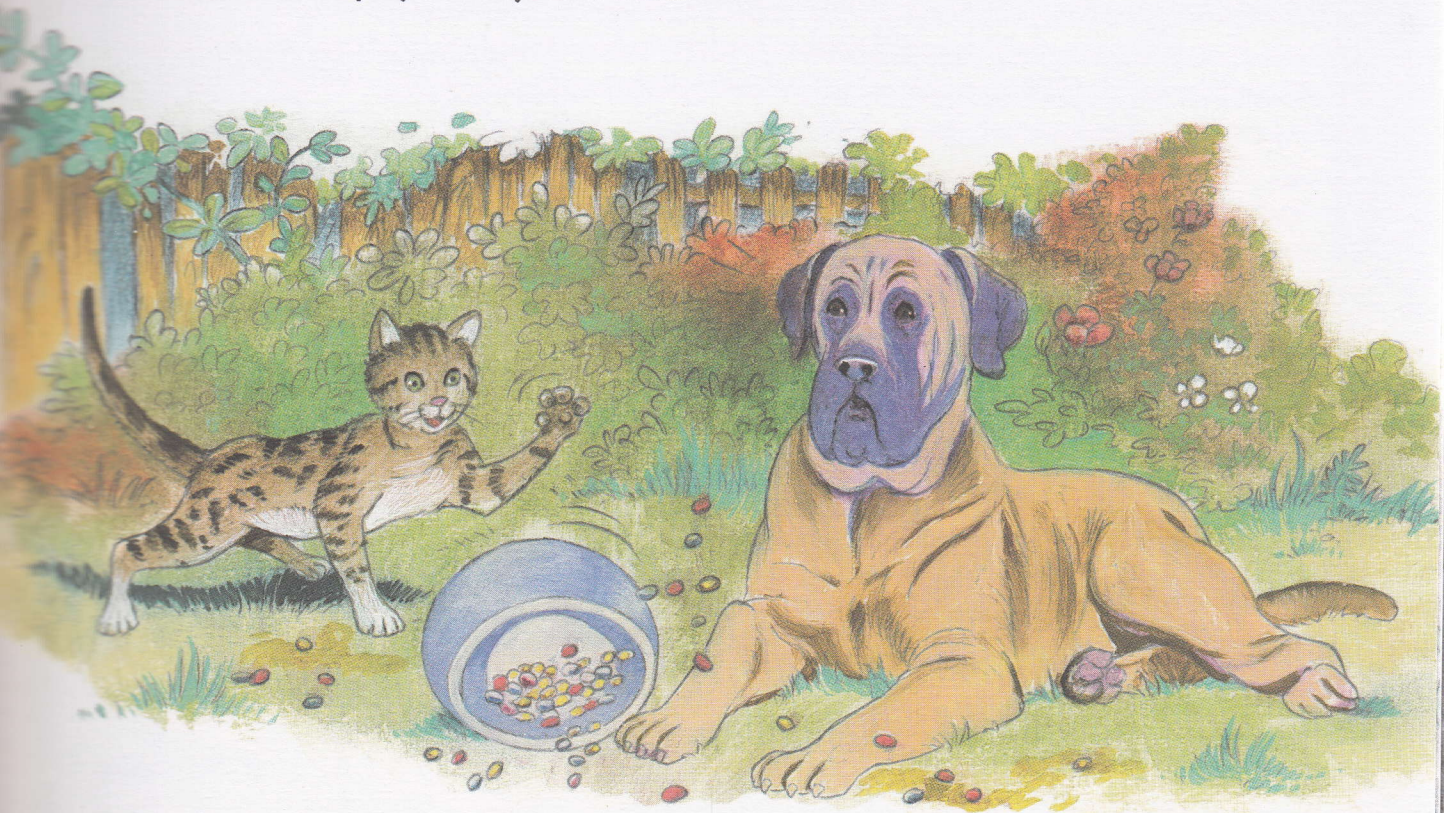
CÂINELE ȘI PISICA

AU FOST O DATĂ O PISICĂ ȘI UN CÂINE care locuiau în aceeași casă. Nu se înțelegeau deloc și câinele, mare și nobil, ieșea întotdeauna în pierdere. Pisica se băga peste tot, dar era deranjată de cât de frumos era colocatarul ei.

Când câinele voia să mănânce, pisica venea și-i răsturna castronul cu mâncare. Când voia să doarmă pe bucata de pătură pe care i-o dăduse stăpânul său, pătura nu mai era, pentru că fugise pisica cu ea.

Până la urmă, câinele s-a săturat și a hotărât să-i dea o lecție micii ticăloase. A pândit momentul în care stăpânul pregătea mâncarea cu lapte care-i plăcea atât de mult pisicuței și a vărsat în ea un pic din conținutul unui borcan, cu care stăpâna alunga șoarecii. Părea un praf alb inofensiv. Dar...

Odată pregătită păcăleala cu care credea că-i va da o lecție pisicii, câinele s-a ascuns după niște draperii și a așteptat. Curând a apărut pisica, lingându-se pe botic la gândul festinului care o aștepta.

Lacomă, a mâncat totul fără să lase nicio picătură. După câteva clipe, a început s-o doară burtica și toată noaptea s-a văitat.

— Semnăm tratatul de pace? a întrebat-o a doua zi dimineața câinele.

Și pisica, înțelegând că ce semeni, aia culegi, n-a semnat, pentru că nu știa să scrie, dar a făcut un pact verbal care a durat... până când i-a trecut durerea de burtică.

UMILINȚA

SPUNE-MI, MAMĂ, a întrebat Tina într-o zi, de ce îngrijești tu atâta planta asta și o ții într-un vas așa de frumos? N-ai flori mai frumoase în grădină?

– Nu trebuie să avem grijă doar de lucrurile frumoase; și cele simple și umile au dreptul la atenția noastră. Plântuța asta neînsemnată se numește rozetă și, deși nu are frumusețea trandafirului ori coloritul lalelei, are un parfum dulce și suav.

Privind atent planta, fetița a întrebat:

– Și durează mult, mami?

– Ea nu trăiește numai până la sfârșitul toamnei; când celelalte flori se ofilesc, rozeta continuă să ne bucure cu parfumul ei. Ea reprezintă umilința și modestia.

Așa a învățat Tina prima lecție a vieții, și a înțeles cât de importantă este umilința, virtute rară într-o lume în care contează doar ce-i spectaculos și bogat.

ROZALBA

NSUEDIA domnea o femeie frumoasă, care trăia într-un palat înconjurat de munți înzăpeziți. Într-o zi de iarnă, când se plimba în sania ei, s-a înțepat cu un ac și o picătură de sânge a căzut pe zăpadă. Regina a murmurat:

– Am doisprezece băieți frumoși, dar aș vrea să am și o fetiță albă ca zăpada asta și cu buzele roșii ca sângele.

Nici n-a rostit bine aceste cuvinte, că simțit o adiere rece și o vrăjitoare înveșmântată în mantie albă a apărut în fața saniei.

– Vei avea această fetiță pe care ți-o dorești atâta, i-a spus. Dar atunci fiii tăi vor rămâne în slujba mea.

Regina s-a speriat, dar a uitat întâmplarea. Cu toate acestea, dorința ei s-a împlinit și a născut o fetiță albă ca zăpada, cu buze roșii ca sângele, pe care a numit-o Rozalba.

Pentru a-i sărbători nașterea, regina a dat o mare petrecere. Atunci și-a amintit cu tristețe ce-i spusese vrăjitoarea, și deodată cei doisprezece fii ai ei s-au transformat în porumbei albi și au dispărut în zbor.

Ziua 25 ... Cărarea din vis...

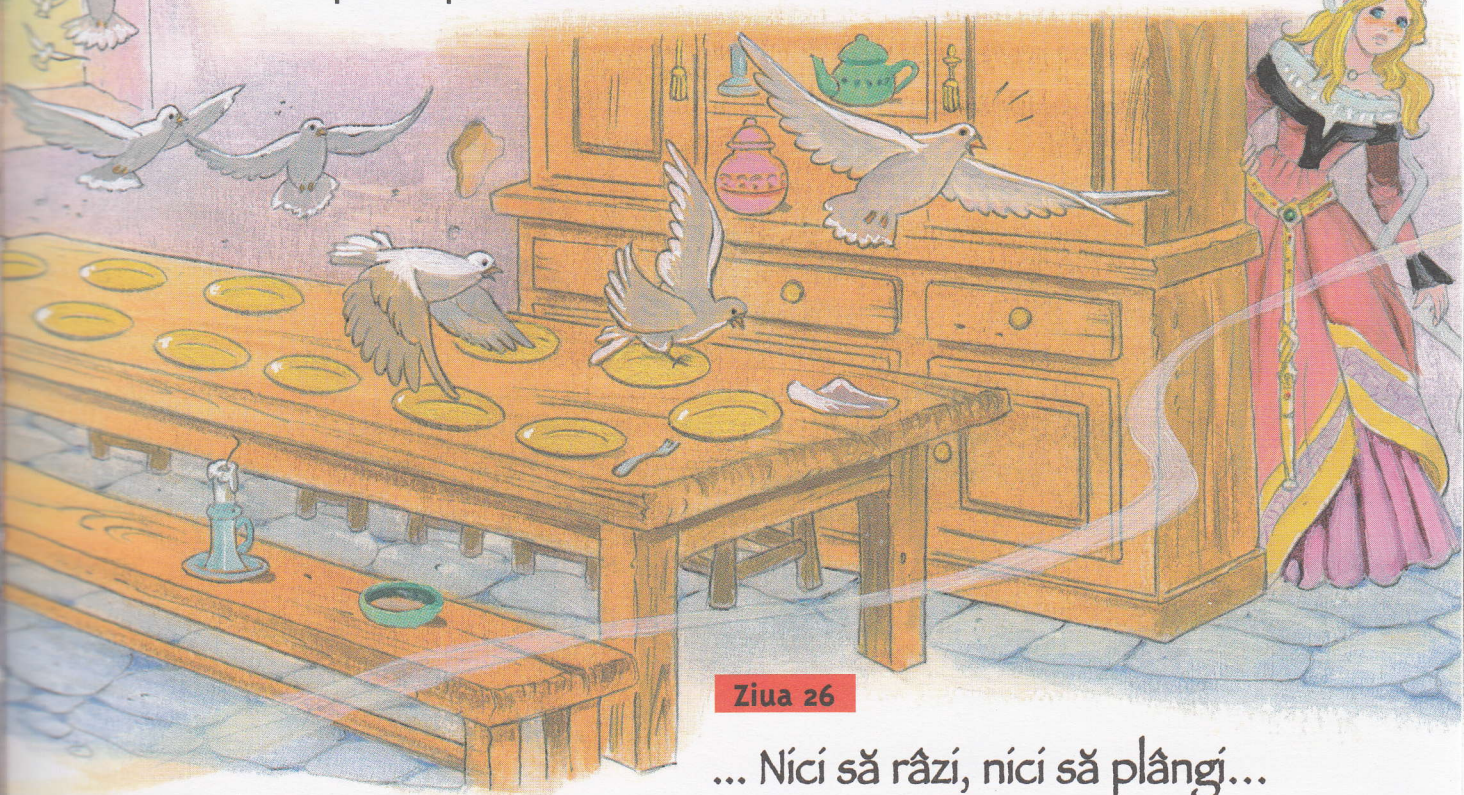

PRINȚESA a crescut și era tot mai încântătoare, dar tristă.

- De ce esti tristă, fiica mea? a întrebat-o regina.
- Pentru că nu am frați cu care să mă joc.

Plângând, regina i-a povestit cum dispăruseră cei doisprezece frați ai ei, transformați în porumbei.

A doua zi, Rozalba a adormit pe câmp, gândindu-se la frații ei. În vis i-a apărut o cărare care ducea la o colibă din pădure, unde erau băieții. Când s-a trezit, a văzut în fața ei cărarea din vis și, urmând-o, a ajuns la colibă. A intrat în ea tremurând de emoție și a văzut douăsprezece paturi și tot atâtea scaune în jurul unei mese cu douăsprezece farfurii din aur. A făcut o mâncare bună și, când a terminat, a auzit zgomot de aripi. S-a ascuns și a văzut intrând pe fereastră doisprezece porumbei albi.

Ziua 26

... Nici să râzi, nici să plângi...

CE MÂNCARE GUSTOASĂ! a zis unul dintre ei.

- Da, dar asta înseamnă că a intrat cineva și probabil se ascunde. Să căutăm, fraților!

Toți au început să scotocească prin colibă și au găsit-o pe fată.